

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 2055

гр. София, 03.10.2022 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО II ВЪЗЗ. СЪСТАВ, в закрито заседание на трети октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Иван Коев

Членове: Стефан Милев
Силвия Б. Русева

като разгледа докладваното от Иван Коев Въззивно частно наказателно дело № 20221100602906 по описа за 2022 година

Производството е по реда Глава XXII от НПК, вр. чл. 249, ал. 3 от НПК.

Образувано е по частна жалба, подадена от подсъдимия П. Б. чрез неговия защитник – адв. Ч. срещу определение на СРС, НО, 2-ри състав от 15.07.2022 г. по НОХД № 4756/2022 г., с което съдът е приел, че в хода на досъдебното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В жалбата се излагат доводи за неправилност и незаконосъобразност на атакувания съдебен акт, като се иска неговата отмяна и връщане на делото на СРП за отстраняване на допуснати нарушения на процесуалните правила. Твърди се, че постановлението за привличане на обвиняем и последвалия разпит на обвиняем са извършени извън законовия срок и като такива – ограничават правото на защита на обвиняемото лице. Излагат се съждения за липса на посочване в обвинителния акт на възстановените щети, както и неяснота относно пострадалото от престъплението лице.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, като обсъди изложените доводи във въззивната жалба и се запозна с доказателствата по делото, намери за установено следното:

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена в срок от легитимирано лице. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна, като първоинстанционното определение следва да бъде потвърдено поради следните съображения:

Досъдебното производство по делото е образувано на 04.08.2020 г. за престъпление по чл. 194, ал. 1 от НК, като на 06.08.2020 г. П. Б. е бил привлечен и разпитан като обвиняем за извършено престъпление по чл. 206, ал. 1 от НК.

Действително в кориците на делото не е налично съответно произнасяне за удължаване срока на разследване за периода, в който е изготвено постановлението за привличане на обвиняем от 23.11.2021 г. (л. 59 от ДП) и протокола за разпит на обвиняем (л. 60 от ДП) от същата дата. Съдът приема, че безспорно извършеното привличане на лицето Б. в качеството на обвиняем не представлява действие по разследването и извършването му извън законовите срокове не представлява съществено процесуално нарушение. Последваляят разпит на обвиняемия Б. от своя страна категорично попада под хипотезата на

процесуално-следствено действие и като такова – следва да бъде извършено в срок, за да може да породи своите правни последици. В случая действително е налице санкцията, визирана в разпоредбата на чл. 234, ал. 7 от НПК и невъзможност действията по разследването, извършени извън сроковете по ал. 1 – 3 (проведеният разпит на обвиняемото лице), да породят правни последици, а събраните доказателства - да се ползват пред съда при постановяване на присъдата. Доколкото нарушението е съществено обаче следва да се прецени конкретно и на плоскостта на визираното в чл. 249, ал. 4 от НПК съдържание на понятието, т. е. дали е довело до ограничаване на процесуалните права на подсъдимия Б., при това по какъв начин и в каква степен. Не без значение е и езиковата конструкция на посочената процесуална норма – чл. 234, ал. 7 от НПК, от чието тълкуване се установява, че действията по разследването (каквото е и разпитът на обвиняем) могат да бъдат извършвани, но обективизираните в тях резултати няма да могат да бъдат ценени от съда като годни доказателства. Въпреки така констатирания порок, съдът намира, че същият не е съществен и не накърнява правото на защита на подсъдимия. Това е така, защото е спазена императивната разпоредба на чл. 221 от НПК и веднага след привличането му в качеството на обвиняем, прокурорът е пристъпил към разпит на привлеченото лице. От значение е обстоятелството, че обвиняемият реално е бил запознат със своите процесуални права, имал е защитник (присъствал както по време на привличането, така и по време на разпита), както и факта, че се е възползвал от правото си да не дава никакви обяснения по инкриминираните факти. За да приеме, че нарушението не е съществено, съставът на СГС съобрази обстоятелството, че съдебната фаза на наказателното производство заема централно място и обуславя задължението на съда лично и непосредствено да събере и провери доказателствата, вкл. да разпита подсъдимото лице отново, ако същото желае.

На следващо място съдът намира възраженията на защитата касателно индивидуализацията на едно от пострадалите лица за неоснователни. Съгласно разпоредбата на чл. 74 от НПК пострадал е лицето, което е претърпяло вреди от престъплението. Едно от пострадалите лица – св. С.Л. – е непълнолетен и като такъв не може самостоятелно да участва в различните процесуални действия, а следва да действа чрез свой законен представител – родител. Обстоятелството, че само един от родителите на непълнолетния е уведомен за правата на пострадал не е съществено процесуално нарушение и по никакъв начин не засяга правото на защита на подс. Б. и процесуалните права на самия пострадал. Не без значение е обстоятелството, че велосипедът е бил ползван, вкл. през инкриминирания ден именно от св. С.Л., а не от баща му, който формално фигурира като собственик на последния. Относително в случая е упражняваната именно от св. С.Л. фактическа власт върху движимата вещ, както и предаването на последната на подсъдимия именно от така посочения свидетел. Същият изпълва белезите на пострадало лице и акуратно е посочен като такъв в обвинителния акт.

Неизписването в ОА на върнатите от подсъдимия на пострадалите отнети вещи не представлява процесуално нарушение, ограничаващо възможността на подс. Б. да разбере за какво точно престъпление е предаден на съд. Ако желае да разбере дали и какви са невъзстановените щети, подсъдимият и неговата защита разполагат с възможността да се запознаят с материалите по делото и тяхното съдържание.

По така изложените съображения СГС, в този си състав, намира, че като е постановил съдебния си акт в посочения по-горе смисъл, СРС, НО, 2-ри състав, е постановил правилен и законосъобразен съдебен акт, който следва да бъде потвърден.

Така мотивиран и на основание чл. 345, ал. 1 НПК, Софийски градски съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 15.07.2022 г. по НОХД 4756/2022 г. на СРС, НО, 2-ри с-в, с което е оставено без уважение искането на адв. Х. и на двамата подсъдими за прекратяване на съдебното производство.

ВРЪЩА делото на СРС за продължаване производството по него.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____